

Σημείωσαι ἐν ταύτῃ τῇ θεώσῳπων ἀπαριθμήσῃ ὁσάκις Εὐριπίδης, ἢ Μνησίλοχος κεινὸν καὶ νοῦ θεώσῳπι χῆμα ἐν δύνῃ, τοσάκις τούτοις ὡς διάφορα θεώσῳπα ληπτέον, ἀπὸ ἀειθρὸν τῇ ἰθ' τούτου τῆ δρᾶμαθς θεώσῳπων πληροῦσιν, ὡς εἴς αὐτῆς τ' ἀπαριθμήσεως δῆλον. καὶ γὰρ τὸ θεᾶγμα εἶπε νοητέον, ὡς εἰ αὐτὰ τὰ θεώσῳπα, ὧν εἶσι τῶ μορφῶν ἐλάμβανον, εἰς τὸ δῆατρον εἰσηχθῆσαν.

Τούτω τῷ δρᾶμα πῶ περιγραφῆ εἶσι Θεομοφοειάζεσαι, τῶτεσι γυνᾶμεις τὰ Θεομοφοεία ποιούσαι, καὶ τελέσαι. θεομὸς, νόμος. θεομοφορῶ, ὁ θεομοί, ἢ γοι νόμοις φέρον. εἶπε δὲ ἐλέγετο ἢ Δημήτηρ, ὡς περὶ τοῖς ἀφ' αὐτοῖς νόμοις ἐνεγκοῦσα καὶ Θεομοφοεία τὰ τ' Δημήτηρ μυστεία, ἢ ὄνομα ἐορτῆς, ἢ νύκτωρ ὑπὸ γυναικῶν μόνων ἐτελεῖτο. ὅθεν τὸ ῥῆμα τὸ θεομοφοειάζω. τῶτεσι τῶ τ' Δημήτηρ ἐορτῶν ἐπιτελεῖται. ἐπ' εὐθεν ἢ τῆτο τὸ δρᾶμα Θεομοφοειάζεσαι ὁ περιγραφῆται.

Hanc fabulam τὰς περὶ τὰς θεομοφοειάζεσας A. Gellius appellat cap. 20. libr. 15. vbi de Euripidis genere, vita, moribus, morte.

ARGUMENTVM FABVLÆ, CEREALIA
CELEBRANTES.

EX ANDRÆÆ DIVI INTERPRETATIONE.

EURIPIDES in festis Cerealiis à mulieribus capitis accusatus, in eum locum adducitur, ut opem atque auxilium petat ab Agathone pessimo ac effœminatissimo omnium poeta. nam eum non nullum in veteribus amicis multis, rum summum in eo (quod erat effœminatissimus) præsidium suis calamitatibus constitutum esse arbitrabatur. Ad hunc igitur cum Mnesilocho propinquo accedens, rogat & orat ut suarum fortunarum omnium causam, defensionemque suspiciat. eum sæpe esse pollicitum, sæpe ostendisse dicit, si quod tempus accidisset quo tempore aliquid ab eo requireret, commodis eius non defuturum. Ad eius igitur fidem quam habebat spectatam iam & diu cognitam, confugisse eum defensorem fortunarum suarum, actorem causæ suæ ex omnibus delegisse. Cum verò Agathon exorari minimè potuisset, Mnesilochus optimus, atque adeò fidelissimus propinquus tempore atque officio coactus, vtrò se offert Euripidi, ac veste muliebri indutus, ad festa Cerealia accedit, ibique in maximo mulierum conuentu Euripidem præsentis animo defendit: sed tamen efficere non potest, quo minus in carcerem conijciatur, qui tamen non multo post dolis & fallaciis quibusdam è carcere aufugit.